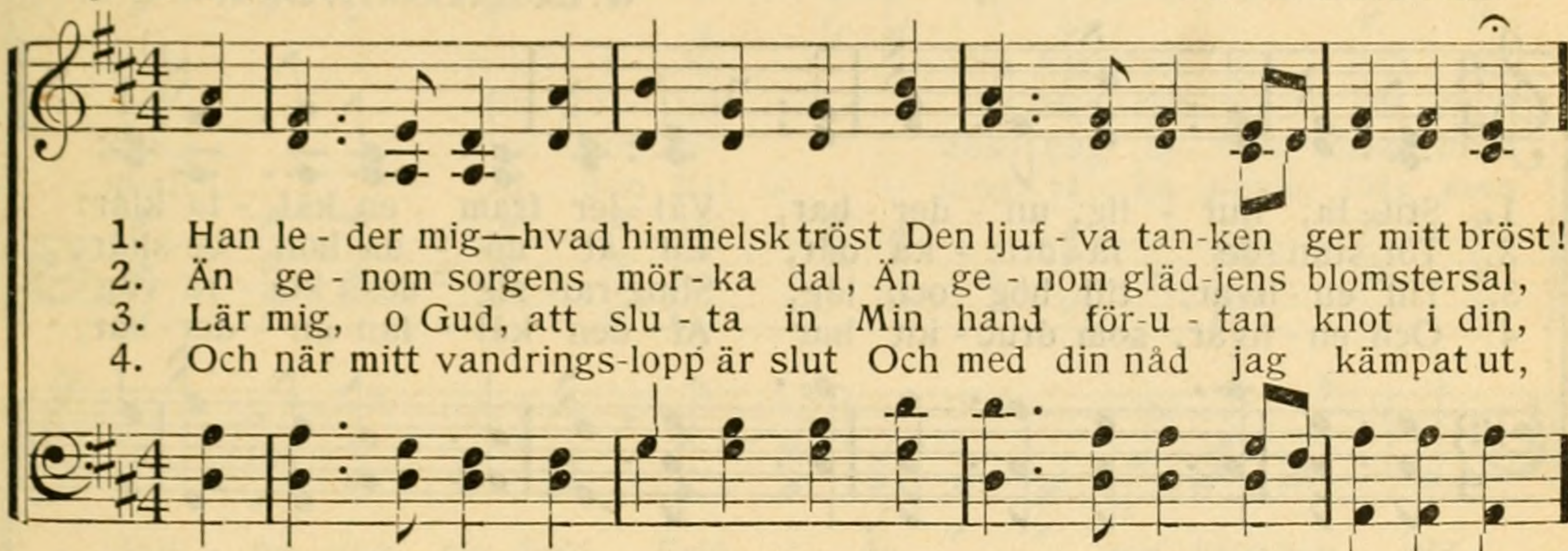

326. Han leder mig.

J. H. GILMORE.

WM. B. BRADBURY.

1. Han le - der mig—hvad himmelsk tröst Den ljuf - va tan - ken ger mitt bröst!
 2. Än ge - nom sorgens mör - ka dal, Än ge - nom gläd - jens blomstersal,
 3. Lär mig, o Gud, att slu - ta in Min hand för - u - tan knot i din,
 4. Och när mitt vandrings-lopp är slut Och med din nåd jag kämpat ut,

Hvar helst jag är, hvad helst jag gör, Mig Gud vid han - den stän - digt för.
 Vid stil - la bäck, på öknens sand—Städs' håller mig hans säk - ra hand.
 För - nöjd, hur helst min lott jag får, Då jag har dig, som med mig går!
 Jag räds ej ens för dö - dens svall, Ty du ock där mig le - da skall.

KÖR.

Han le - der mig, han le - der mig; Ja, med sin hand han le - der mig,

Ack, att jag tro - get följ - de då Den hand, som huldt mig le - der så!